BIBLIOTECA CENTRALĂ „ASOCIAȚIUNII" SIBIIU

ANUL XXII. Seria II — No. 682 — 6 pagini 5 LEI — C. — Luni 7 Septembrie 1942

GAZETA SPORTURILOR

Birourile: Str. Inginer Anghel Saligny No. 2 București

Direcția și Ad-ția 3.26.60
Telefoane: Secretariat . . 5.91.86
Provincia . . . 5.91.86
Tipografia . . . 3.26.60

Prim Redactor N. Papagheorghe

ABONAMENTE
1 an . . . . . Lei 1200
6 luni . . . . . „ 600
Autorități, Instituții, cluburi: 3000 lei

Proprietar: S. A. GAZETA SPORTURILOR
Inscris Trib. Ilfov sub Nr. 282/938
Administrator Delegat: Al Iliescu

GANDURI SENINE PENTRU UN REGE TANAR CE INTRUCHIPEAZA NAZUINȚELE ȚARII

Poporul român, a cărui tradiție e profund monarhică, îmbracă azi haina unei fericite sărbători: aniversarea a doi ani de domnie ai M. S. Regelui Mihai I,—a Voevodului născut și crescut pe meleagurile acestei țări, în credințele străbune, obiceiurile noastre, bucuriile și suferințele românești.

Iată dece, poporul acesta blând și iertător în viața de toate zilele, uriaș și năprasnic în vreme de restriște, când se avântă în luptă tumultos ca un uragan și răscolitor ca un torent, pentru a-și apăra Regele și ogorul, se găsește azi strâns unit în jurul Tronului și își manifestă zgomotos satisfacția, bucuria de a trăi această aniversare.

Regele reprezintă pentru popor nimbul gloriei supreme, forța divină ce îi călăuzește destinul și îi determină existența. Pentru Rege, poporul o uriașul din poveste. E Făt Frumos și Smeu. E Voinicul ce clintește munții din loc și poartă pe umeri săi pământul.

La noi, Regele e sufletul poporului, iar poporul reprezintă sufletul Regelui. Popor și Suveran, alcătuesc așadar, o simbioză, o forță ce nu se poate bifurca. O forță de temut, azi, ca și ieri.

Regele Mihai I, care a fost purtat, — copil bălai, cu plete de aur, — pe razele calde ale sufletelor noastre, spre azurul viitorului, reprezintă nu numai nimbul unui Suveran, cum spuneam mai sus, ci și forța uriașă menită a reactualiza gloria românească. Vitejia unui popor de opincari, pentru cari existența a însemnat pământ și familie, sau Voevod și victorie.

Forța Lui a fost alimentată din seva pământului românesc. Zilele I-au fost clădite pe atmosfera de legendă a existenței noastre.

Altoit în inima poporului românesc, Regele Mihai I reprezintă pentru Țară viitorul supremei străluciri. Fiind în același timp, însăș inima Țării.

Iată dece e iubit și aclamat, slăvit și înconjurat de toată dragostea poporului.

Aniversarea celor doi ani de domnie ai M. S. Regelui Mihai I mai are însă o semnificație: redeșteptarea conștiinței naționale. Pornirea pe un drum de realități istorice, cu largi perspective pentru poporul nostru umilit și înfruntat, ignorat și obidit.

Domnia Regelui Mihai I marchează punctul de pornire al unei impresionante înșiruiri către universalitate a unei țări ce nu a cunoscut în furtunoasa-i existență decât un singur drum: acela al onoarei și luptei.

Crescut în umbra marilor voevozi despicători de veacuri, impărtășit din atmosfera eroică, ce ne domină, Regele Mihai I nu putea păși pragul istoriei decât așa cum a făcut-o: CU MANA PE SPADA, pentru a repara nedreptățile suferite de Nație.

Și la semnalul Său, poporul acesta de păstori, a lăsat cavalul dela gură, sau trișca ținută în beție, a luat arma, s'a aliniat în frontul românismului și a strigat: «Majestate, suntem gata».

Și ca pe vremurile lui Ștefan cel Mare, arcașii năzuințelor românești au purces la luptă ce avea să le aducă gloria și dreptatea.

La aniversarea celor doi ani de domnie ai tânărului nostru Suveran, ne facem ecoul poporului și strigăm: «Să trăiești Majestate intru mulți și fericiți ani. Pentru izbânda totală a românismului».

Toma Alexandrescu

Domnul prof. Mihai Antonescu vice-președintele Consiliului de miniștri vorbește astă seară la posturile noastre de radio

Astăseară la ora 8,30 d. Mihai Antonescu, vice Președintele Consiliului de Miniștri va expune la posturile noastre de radio emisiune, în numele Guvernului Țării, activitatea de 2 ani a regimului Mareșalului Antonescu și marile principii ale guvernării.

Doi ani de luptă PENTRU RECLADIREA ROMANIEI

— Proclamația d-lui Mareșal Ion Antonescu, adresată Țării —

M. Sa Regele Mihai I

M. S. Regina-Mamă Elena

D. Mareșal Ion Antonescu

ROMANI,

Se împlinesc azi doi ani de când destinul zbuciumat al Neamului nostru mi-a pus pe umeri povara grea a celui mai încercat ceas istoric.

Pământul Țării, Statul însuși, temeiurile morale ale existenței noastre erau atunci zdruncinate.

Ne prăvălisem drepturile și demnitatea.

Armata era umilită de o înfrângere nedreaptă și vântul vrajbei cuprinsese totul.

Trecând prin încercările cele mai neobișnuite: prin cutremure, prin frământări nedrepte, prin ierni năprasnice, prin secetă, și purtând un război greu, am izbutit să străbatem cu onoare și încredere popasul greu al celei mai cumplite încleștări pe care a cunoscut-o vreodată istoria lumii.

Mă înfățișez azi din nou înaintea voastră, având conștiința că n'am desonorat cuvântul pe care l-am dat Neamului la 6 Septembrie 1940, atunci când am făgăduit să redau Țării onoarea și desrobirea, să șterg petele neiertătoare al trecutului și să îndrept

Neamul cu un suflet nou spre noi destine.

In fața Dumnezeului strămoșilor noștri, în fața voastră, Români, mărturisesc gândul meu de închinare creștină, pentrucă Dumnezeu m'a învrednicit să pot conduce la Răsărit lupta de desrobire a pământurilor românești, și am putut recâștiga numai într'un an, dela fărâmarea lor, pământurile strămoșilor și dece lupta împotriva dușmanilor cvilizației și ai liniștei noastre.

Această desrobire a pământului strămoșesc este cea mai mare faptă pe care a putut-o împlini, pentru istorie, generația noastră, spălând greșelile trecutului și propriile sale greșeli.

Fiindcă nu există nimic mai sfânt pentru un popor decât onoarea și datoria de a-și apăra pământurile.

Armatei desrobitoare, eroilor risipiți pe pământurile Moldovei, până dincolo de Nistru, și vitejilor noștri ostași cari duc încă povara zdrobitoare a istoriei noastre, și prin sângele lor zidesc, zilnic, drepturi noi pentru Patrie, Neamul le datorește această împlinire.

Deaceea, în pragul celui de al treilea an al domniei Regelui Mihai I, și al guvernării mele, cer Neamului să-și închine toată străduința pentru a purta cu vrednicie mai departe răspunderea unui război greu și îi mai cer să poarte toată recunoștința Armatei desrobitoare și urmașilor celor care au căzut.

In încleștarea de azi a lumii, în războiul cumplit pe care trebue să-l trăim, ce întemeiază noui așezări la care Neamul nostru trebue să-și aducă toată contribuția lui de sânge, de jertfă și de onoare.

i Fiindcă nu se poate împlini nimic fără luptă. Așezările de mâine trebue să ne găsească vrednici.

In această luptă, pe care o purtăm, pentru propriile noastre pământuri, pentru viața noastră de mâine pentru a ne apăra credința și legea, familia și averea împotriva întunericului din răsărit, noi nu suntem singuri.

Luptăm alături de cea mai puternică Armată din lume, de Armata Marelui Reich Național-Socialist German și de aliații săi; și ne rezemăm viața și onoarea pe puterile Axei, lângă care am început războ-

(Continuare în pag. IV-a)

ARMATA ROMANA A ZDROBIT ISTORIA

Forța unui stat nu stă numai în rezervele, în posibilitățile sale economice, ci'n puterea cu care știe să se impună, pentru a fi ascultată.

Mai precis, în armata sa.

Și la acest capitol, noi românii putem să vorbim azi cu fruntea sus, cu cugetele împăcate, că Țara se bizue pe o armată puternică, disciplinată, utilată, care a știut să cucerească respectul omenirii.

In trecut prin dârzenia cu care Voevozii au știut să-și apere glia, iar azi prin eroismul cu care flăcăii noștri și-au zdrobit vrăjmașul cu pretenții de invincibilitate.

Aniversarea pe care o sărbătorim însă astăzi, ne actualizează o serie de momente ce au determinat minarea prestigiului, a moralului armatei române.

E vorba de retragerile efectuate în 1940, care ne-au umilit, așa cum nu se întâmplase niciodată în glorioasa noastră istorie.

A intervenit însă, atunci, spiritul activ al Conducătorului Statului, care, în mai puțin de un an, a reușit o fundamentală reorganizare a armatei.

Bine utilată, cu moralul refăcut și animată de același spirit eroic, ce a caracterizat întotdeauna forța Regatului Român, ca și a micilor Voevodate sau Principatelor de mai târziu, armata Regelui Mihai I, armata Mareșalului Antonescu, a trecut la supremul examen: al frontului.

Și tot ceia ce a făcut până acum constitue pagini de epopee.

Dela Prut și până la Nistru, Bug, Nipru, în Crimeia, pe Don, în Caucaz și pe Volga, la Stalingrad, — trupele noastre au cucerit laurii unor victorii fără seamăn.

Galoanele celor mai luminoase valori au fost cucerite de oștile române cu tunul, grenada și baioneta. Cu entuziasmul și îndrăzneala, forța și avântul eroic.

Cu credința unei superiorități la care le dădea dreptul întregul tanț de fapte vitejești ale strămoșilor.

Și a reușit armata română, pentru prima dată în istoria Țării, să depășească interesele unei stricte apărări, în cadrul hotarelor, printr'o ofensivă purtată cu succes până hăt, departe, spre țara lui Soare Răsare.

România a intrat astfel, pentru prima dată, în istoria marilor războaie ofensive, — ocupând un loc de frunte în ierarhia forțelor lumii.

Așa că azi putem vorbi despre o armată care constitue garanția drepturilor noastre.

Cavalerîa română înaintează victorioasă.

MAREȘALUL ANTONESCU SALVATORUL UNITAȚII NOASTRE NAȚIONALE

Se împlinesc azi doi ani de când Țara noastră dezonorată și umilită, înregistra în hronicul vremurilor, cea mai rușinoasă pagină de istorie.

Stăpâniți de haos în interior, disprețuiți din afară, românii nu mai reprezentau pentru Europa decât o ceată de nevolnici, ce își sacrificaseră Țara pentru a se salva pe ei.

Pentru trecutul nostru de măreție a faptelor, de exemplu al jertfelor și încununare a năzuințelor, situația aceea penibilă nu putea, nu trebuia să dureze.

Și poporul acesta ce a avut permanente rezerve de vitalitate pentru a răsturna pericolele ce îi amenințau existența, a găsit și de astă dată forța care să echilibreze, pentru moment, situațiile, să pregătească elementele necesare revanșei, — acțiunea de spălare a rușinei suferite, — să pornească și să anime lupta sfântă a desrobirei.

A fost Mareșalul Ion Antonescu, omul providențial, care, cu masivitatea credințelor sale în destinul românismului a știut să insufle poporului curajul așteptării.

Cu personalitatea sa uriașă — după mari eforturi — a putut obține rectificarea unor atitudini și să apropie, pentru Țară, prietenia unor Națiuni, alături de care, România avea să pornească mai târziu marea cruciadă spre răsărit, — pentru desrobirea teritoriilor samavolnic răpite și pentru întronarea credințelor pângărite de dușmanii Crucii.

Mareșalul a luat pe umerii săi greutatea unei situații pentru înlăturarea căreia făcuse tot posibilul înainte de 1940. Cercurile potrivnice intereselor Țării au știut însă a-l imobiliza, a-l ostraciza, mai bine spus. Bineînțeles că, numai pentru o scurtă perioadă, — care a adus dărâmarea Țării.

Mareșalul era însă predestinat a fi salvatorul unității noastre naționale. Și, trecând la cârmă, și-a asumat o misiune istorică de proporții homerice.

Fără a se lăsa impresionat de greutatea luptei, — fiind esență de luptător ales, — și-a luat întreaga răspundere a situației în fața Neamului, promițând a-l duce la isbândă. Și s'a ținut de cuvânt. Drumul parcurs a fost greu. Plin de veninul minciunilor și ciulinii urei. Dar Mareșalul a perseverat. Nu pentru el, ci pentru Țara în fața căreia se legase prin cuvântul greu al ostașului de elită, să facă a dispare acea pagină de penibilă existență a României, pe care o pregătiseră prin acțiuni necugetate, atâția inconștienți.

Și în Iunie 1941, — după o muncă trudnică, — Mareșalul destinului românesc trecea la fapte pe care nu le poate surprinde decât istoria. România intra în război, alături de Axă, pentru redobândirea pământului din Răsărit, — furat de liota celor fără Dumnezeu, — și salvarea Europei de primejdia mortală pe care i-o pregătea comunismul.

In mai puțin de două luni, Basarabia și Bucovina erau realipite la trupul patriei mume, iar vânjoșenta românească, dirijată de spiritul agerat al Conducătorului, trecea Nistrul, pentru a duce alinare fraților transnistrieni robiți de hoardele iudeo-comuniste.

Popasul ce-i prilejuește aniversarea celor doi ani de jertfă și frământare zilnică a Mareșalului Conducător, pentru dreptatea românească, e cel mai strălucit prilej de omagiere a omului pe care Providența l-a trimis să redea onoarea și libertatea unui popor.

In corpul ziarului

Realizările Organizării Sportului Românesc din ultimele 16 luni.

*

Marian și Simatoc au fost suspendați de d. I. Mociorniță pe 6 luni.

*

Șeful Sportului Românesc invitat la Zagreb.